

Per si encara hi som a temps

l'expressió: **a cop calent**

ROSA VILA

Definició:

Sense perdre temps; a l'acte; en els primers moments després d'un fet determinat; abans de qui ningú pugui reaccionar ni valorar-ne les conseqüències.

Val més no respondre a cop calent, pensa-t'ho tranquil·lament, abans.

A cop calent, el mal no se sent.

A cop calent li va dir que no el volia veure més

Etimologia de cop: Variant de *colp*, segle XIX:

Impacte violent entre dos cossos

Acció violenta i brusca d'un objecte contra un altre

Atac, impacte, trompada, xoc, lesió, dany

Donar-se un cop contra la paret

Pegar un cop de puny

Tè el braç ple de cops

Un cop de vent va tancar la porta

La neu s'acumula en capes tan dures que caldrà trencar-les a cops de pic.

Bon cop de falç

En sentit temporal: vegada, ocasió

Ho feia cada cop més a contracor.

Va ser el primer i l'últim cop que vaig dormir a casa seva

Un cop per la semana, des de fa molts anys, baixo a ramblajar

Expressions i derivats:

Cop d'estat; cop sec; de cop; donar un cop de mà. Copejar.

Etimologia de calent: del llatí *calens*

De temperatura elevada

Excitat sexualment

Sinònims i derivats:

Acalorat, cald, càlid escalfat, roent, tòrrid, xafogós. Calentejar

Equivalents en castellà:

A renglón seguido; acto seguido en caliente; sin demora; en caliente; a bote pronto

En sentit figurat:

Calent, calent (expressió que es diu quan algú s'apropa a allò que es busca)

Tenir la sang calenta (ser fàcilment excitable)

Anar molt calent (tenir molta necessitat de sexe)

Text que il·lustra "a cop calent"

• Havíem rebut la notícia a final de gener. Una vella amiga del papà que s'havia ocupat d'ell els darrers anys ens va anunciar per telèfon que estava malalt. **A cop calent**, el primer que la mamà havia dit (quan encara no estava prou moribund perquè ella es mostrés respectuosa) va ser: «És un poca-solta, però teniu tot el dret a saber que està malalt i potser hauríeu d'anar-lo a veure, tot i que si fos de vosaltres m'ho rumiaria bé».

Imma Monsó, *Tot un caràcter* (Barcelona: La Magrana, 2001)